

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

ČJ: KUOK 93402/2018

Olomouc 24. září 2018

SpZn. KÚOK/86905/2018/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 8

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KUOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na podkladě odvolání společnosti SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín, v zastoupení advokátní kanceláře Havel & Partners, s.r.o., IČ 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město, podaného dne 5. 6. 2018, rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, oddělení územně správního (dále jen Stavební úřad MMOI nebo stavební úřad), vyhotovené dne 16. 5. 2018 pod Sp.zn.: S-SMOL/190683/2016/OS, č.j. SMOL/104975/2018/OS/US/Sem. Tímto rozhodnutím Stavební úřad MMOI podle ust. § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), ve společném řízení výrokem I. zamítl žádost společnosti SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín, v zastoupení advokátní kanceláře Havel & Partners, s.r.o., IČ 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město, o umístění stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na uvedených pozemcích v katastrálním území Řepčín a výrokem II. zamítl žádost o změnu využití území pro terénní úpravy v podobě protihlukového valu v rámci stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích parc.č. 517, 518, 519 (všechny zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území Řepčín.

Odbor SR KUOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, vyhotovené dne 16. 5. 2018 pod Sp.zn.: S-SMOL/190683/2016/OS, č.j. SMOL/104975/2018/OS/US/Sem, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu,

r u š í

a věc se **vrací** Stavebnímu úřadu MMOI k novému projednání.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu:

SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín

Odůvodnění

Dne 31. 8. 2016 byla Stavebnímu úřadu MMOI předložena žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích parc.č. 394/9 (orná půda), parc.č. 394/2, 394/4, 394/6, 394/8, 394/19, 394/20, 394/21, 457/2, 460/2, 460/5, 460/6, 460/7, 460/9, 460/10, 460/11, 461/5, 1004, 1026/1 a 1026/18 (všechny ostatní plocha), parc.č. st. 511, parc.č. st. 512, parc.č. st. 514, parc.č. st. 515, parc.č. st. 516, parc.č. st. 517, parc.č. st. 518, parc.č. st. 519, parc.č. st. 521 (všechny zastavěná plocha a nádvoří), vše v katastrálním území Řepčín. Předmětná stavba spočívá ve vybudování výrobní haly, nádrže a strojovny sprinklerové čerpací stanice včetně venkovních rozvodů požární vody pro hydranty, vrátnice, garáže s kanceláří, sociálním a technickým zázemím, protihlukové stěny, opěrných stěn, oplocení, účelové vnitroareálové komunikace a zpevněných ploch včetně chodníků a odvodňovacích žlabů a vpustí, rozšíření silnice III/4463 (ulice Řepčinská) pro zřízení připojovacího pruhu a přechodu, parkovacích stání pro osobní a nákladní automobily, splaškové a dešťové kanalizace, včetně odlučovače ropných látek a retenční nádrže, přípojky vodovodu, plynovodu a přípojky plynu, trafostanice, včetně vedení VN a NN, veřejného osvětlení, přeložky datového kabelu elektronických komunikací. Následně po provedeném řízení Stavební úřad MMOI vydal rozhodnutí pod Sp.zn.: S-SMOL/190683/2016/OS, č.j. SMOL/120356/2017/OS/US/Sem, ze dne 16. 6. 2017, kterým žádost společnosti SPV red, s.r.o., o vydání rozhodnutí o umístění stavby a o změně využití území ve věci předmětné stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích v katastrálním území Řepčín, zamítl. Proti uvedenému rozhodnutí o zamítnutí žádosti podala dne 29. 6. 2017 společnost SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín, v zastoupení advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners, IČ 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město, odvolání. V odvolacím řízení bylo uvedené rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI rozhodnutím Odboru SR KÚOK ze dne 21. 11. 2017 pod Sp.zn. KÚOK/85310/2017/OSR/7515, č.j. KUOK 109313/2017, zrušeno a věc byla Stavebnímu úřadu MMOI vrácena k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 12. 2017.

Stavební úřad MMOI na základě rozhodnutí Odboru SR KÚOK pokračoval v řízení a opatřením ze dne 3. 1. 2018 oznámil zahájení územního řízení (znovuprojednání záměru po zrušení územního rozhodnutí) o umístění stavby a o změně využití území ve věci předmětné stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích v katastrálním území Řepčín, a protože mu byly dobře známy poměry v území a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhovaného záměru, upustil od ústního jednání. Současně účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů od doručení uvedeného oznámení. Následně Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 12. 2. 2018 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, že skončil dokazování ve výše uvedeném řízení, a že mají ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí možnost se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení uvedeného sdělení. Dne 13. 2. 2018 Stavební úřad MMOI obdržel žádost zástupce žadatele o doručování písemností výlučně zmocněnci. Následně Stavební úřad MMOI vyhotovil dne 16. 5. 2018 pod Sp.zn.: S-SMOL/190683/2016/OS, č.j. SMOL/104975/2018/OS/US/Sem rozhodnutí, kterým žádost společnosti SPV red, s.r.o., se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 – Karlín, o vydání rozhodnutí o umístění stavby a o změně využití území ve věci stavby pod názvem „Revitalizace

průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích v katastrálním území Řepčín, zamítl.

Proti uvedenému rozhodnutí o zamítnutí žádosti podala dne 5. 6. 2018 společnost SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín, v zastoupení advokátní kanceláře Havel & Partners, s.r.o., IČ 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město, odvolání.

Ve svém odvolání nejprve uvádí, kdy byla žádost o umístění předmětného souboru staveb podána, čeho se týká a na jakých pozemcích je navrhován. Uvádí, že plochy určené pro realizaci stavebního záměru nejsou v současné době odpovídajícím způsobem hospodářsky dostatečně využity, jak toto využití ploch předvídá Územní plán města Olomouc, kdy právě realizace nového stavebního záměru s nejnovějším vybavením a technologií a dle nejmodernějších stavebních postupů může stávající areál hospodářsky i esteticky povznést, což by se pozitivně projevilo i v dopadu na okolí, což dále rozvádí a zmiňuje zejména stávající funkčně a technicky zastaralou zástavbu, prašné neupravené komunikace, nefunkční oplocení areálu, kdy prostory areálu se tak stávají útočištěm osob bez domova a osob drogově závislých, a také neudržovaná vegetace, která se stává místem pro nelegální skládky, které je vlastník nucen na své náklady opakovaně odklízet. Uvádí, že navrhovaný stavební záměr tak může nepochybně stávající situaci uvnitř i vně areálu změnit výrazně k lepšímu, a bude mít pozitivní dopady na okolí včetně pozitivních socioekonomických dopadů (zvýšená zaměstnanost, odvody do státního rozpočtu atd.)

Dále uvádí, že stavební úřad po posouzení žádosti vyzval žadatele k jejímu doplnění a řízení přerušil do 31. 1. 2017, že žádost byla řádným způsobem doplněna tak, aby odpovídala všem připomínkám stavebního úřadu. Dále, že stavební úřad pokračoval v řízení, kdy námitky uplatnilo pouze Statutární město Olomouc, žádný jiný účastník řízení svého práva nevyužil, ani žádný spolek se do řízení nepřihlásil. Na tyto námitky reagoval zástupce společnosti vyjádřením a také doplněním podané žádosti. Dále, že po shromáždění podkladů pro rozhodnutí dal stavební úřad účastníkům možnost se s nimi seznámit, a následně téměř po deseti měsících od zahájení řízení, vydal rozhodnutí, jímž žádost o umístění souboru staveb a o změnu využití území zamítl.

Dále uvádí, že stavební úřad předchozím rozhodnutím zamítl žádost na základě dvou údajných nedostatků záměru, kdy se jednalo o nesoulad záměru s výškovou regulací konkrétní lokality a dále o dopravní zatížení předmětné lokality, ke kterému by podle názoru stavebního úřadu mohlo dojít v případě realizace stavebního záměru, a s ním údajně nadměrné zatížení obyvatelů předmětné lokality formou hluku, vibrací atd. Dále pak, že se závěry stavebního úřadu neztotožňoval a podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, že Odbor SR KÚOK argumentaci uvedenou v odvolání uznal, a rozhodnutím č.j. KUOK 109313/2017, ze dne 21. 11. 2017, rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Dále uvádí, že stavební úřad v novém projednání vydal po dalších pěti měsících řízení nové rozhodnutí, jímž opět žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby a o změně využití území ve věci stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích v k.ú. Řepčín, zamítl.

Dále uvádí, že se závěry stavebního úřadu vyjádřenými v napadeném rozhodnutí se v celém rozsahu neztotožňuje, a že tyto závěry vedoucí k zamítnutí žádosti spočívají na nesprávném výkladu územního plánu, nemají žádný právní podklad, jsou založeny na nekonkrétních a ničím nepodložených domněnkách a spekulacích stavebního úřadu, a jsou i nedostatečně a nepřezkoumatelně odůvodněné, a navíc jsou i v rozporu se závazným právním názorem Odboru SR KÚOK jako nadřízeného správního orgánu, což způsobuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Dále zdůrazňuje, že se jedná již o druhé rozhodnutí vydané v řízení o žádosti žadatele, kdy první rozhodnutí bylo v celém rozsahu zrušeno pro nedostatečné odůvodnění, nepřezkoumatelnost a nezákonnost, kdy následně cituje některé části z rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 21. 11. 2017, č.j. KUOK 109313/2017.

Uvádí, že po prostudování odůvodnění napadeného rozhodnutí lze konstatovat, že stavební úřad zatížil napadené rozhodnutí naprosto shodnými vadami a nedostatky, které mu byly vytýkány ve výše uvedeném rozhodnutí Odboru SR KÚOK, a které vedly ke zrušení předchozího rozhodnutí. Tentokrát stavební úřad zamítl žádost již pouze z důvodu údajného nadměrného dopravního zatížení předmětné lokality, přičemž ale z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá, že by si stavební úřad pro své rozhodnutí pořídil jakékoliv nové podklady, které by odůvodňovaly tento závěr stavebního úřadu, který byl již dříve zpochybněn Odborem SR KÚOK. Dále uvádí, že porovnáním odůvodnění obou rozhodnutí lze dospět k závěru, že odůvodnění obou rozhodnutí jsou téměř totožná, kdy v napadeném rozhodnutí byla vypuštěna pouze argumentace týkající se výškové regulace, a kdy odůvodnění týkající se údajného nadměrného dopravního zatížení předmětné lokality je téměř shodné, přičemž toto Odbor SR KÚOK považoval za nedostačující, nepřezkoumatelné a nezákonné. Toto rozhodnutí, které má shodné odůvodnění, stavebnímu úřadu trvalo vydat téměř 5 měsíců. Výrok rozhodnutí je tedy opět založen na domněnkách a ničím nepodložených tvrzeních stavebního úřadu, na základě nichž pak stavební úřad zpochybňuje předložená souhlasná závazná stanoviska a posudky zpracované odborně způsobilou osobou, která ale jednoznačně podporují závěr pro umístění záměru. Výrok rozhodnutí tak opět není dostatečně a přezkoumatelně odůvodněn a také nevychází z podkladových dokumentů uvedených v příslušném správním spisu. Závěry stavebního úřadu vedoucí k zamítnutí žádosti tak opět nemají žádnou oporu ve správním spisu.

Dodává, že z tohoto důvodu tento postup stavebního úřadu již považuje vůči sobě za šikanózní a za zjevné zneužití práva a exces správního uvážení z jeho strany, kdy stavební úřad opět odhlédl od všech závazných stanovisek a posudků zpracovaných odborně způsobilou osobou a rozhodnutí odůvodnil svými nijak nepodloženými názory a domněnkami, které nemají oporu ve správním spise, a neodstranil tak v napadeném rozhodnutí vady a nedostatky, které mu byly Odborem SR KÚOK vytýkány.

Dále se ve svém odvolání na několika stranách velice podrobně zabývá posouzením dopravní situace stavebním úřadem v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy dle stavebního úřadu realizace záměru údajně může zhoršit dopravní situaci v dané lokalitě, což považuje za nedůvodné a dostatečně vyvrácené povahou stavebního záměru, odbornými vyjádřeními a závaznými stanovisky. Uvádí, že podle posouzení dopravní situace míra růstu intenzity dopravy v předmětné lokalitě nepřekročí řád jednotek procent (1%-3%), a také, jak i sám stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že dle inženýrského posouzení vypracovaného pro statutární město Olomouc společností ETC, s.r.o., úroveň dopravy v lokalitě v souvislosti s realizací stavebního záměru setrvá na stávajícím stupni E, kdy tato úroveň je běžná v době tzv. špičky prakticky na celém území města Olomouce. Stavební úřad však navzdory těmto údajům odvolatelem zjištěné skutečnosti a doložené dokumenty zpochybňuje, a to opět, aniž by své pochyby mohl jakkoliv konkrétně doložit. Uvádí, že stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl názor, že ačkoliv se v městském prostředí jedná o běžně dosahovanou úroveň dopravy, je zvýšení dopravní zátěže vyvolané zamýšleným stavebním záměrem nepřiměřené, byť třeba vyhovuje posuzovaným normovým hodnotám a nepřekračuje povolené zákonné limity. Domnívá se, že stavební úřad je v rámci posuzování záměru veden spíše pocitovým a emočním hodnocením konkrétní

situace v lokalitě, než zákonnými regulativy využití území a doloženými závaznými stanovisky dotčených orgánů, kdy takový postup nemá ve správním řízení místo. Stavební úřad je vázán platnými a účinnými právními předpisy a územním plánem, který v konkrétní lokalitě počítá s rozvojem výroby, tedy s rozšiřováním výrobních kapacit a s tím související dopravou, kdy jakékoliv tvrzení stavebního úřadu musí být dostatečně a přezkoumatelně odůvodněno a musí vycházet z provedených důkazů, nikoliv pouze z pocitů a domněnek stavebního úřadu.

Dále uvádí, že stavební úřad se svým postupem dostává do rozporu s právním hodnocením, které na stav dopravy v předmětné lokalitě učinila Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje ve svých závazných stanoviscích, kde vyslovila souhlas s realizací stavebního záměru, a mimo jiné konstatovala, že hluk z vlastní dopravy vyvolané záměrem nevyvolá změnu hlukové situace v lokalitě. Tyto skutečnosti však stavební úřad nevzal v úvahu a na základě vlastních spekulací a nepodložených domněnek přestavuje názor, tj. že „s ohledem na specifika dotčené obytné zástavby, kdy zejména u staveb pro bydlení je prioritou zajištění kvalitního a klidného prostředí, s přihlédnutím k časovému rozsahu emisí hluku v kombinaci s dalšími formami souběžných imisí (zvýšená prašnost, vibrace a otřesy, emise z výfukových plynů) je nárůst dopravní zátěže v obytném území neúměrný“, který nemá exaktní podklad a nevyplývá z provedených důkazů a předložených dokumentů, což v svém odvolání dále velice podrobně rozebírá s tím, že názor stavebního úřadu ohledně případných údajných rušivých účinků vně areálu je dle jeho názoru irelevantní a ničím nepodložen. Stavební úřad pochybil, když nerespektoval závěry vyjádřené v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, a také, když nedokázal exaktně doložit své opačné závěry stran navýšení dopravy v předmětné lokalitě nad úroveň uvedenou v žádosti. Tato pochybení zatěžují napadené rozhodnutí neodstranitelnými vadami, které bude nutné vypořádat až v opětovně provedeném řízení.

Dále namítá účelový a nezákonný postup stavebního úřadu a zdůrazňuje, že splnil veškeré podmínky pro umístění stavebního záměru vyplývající pro něj ze stavebního zákona, což bylo doloženo a potvrzeno souhlasnými závaznými stanovisky a posudky odborně způsobilých osob. Z tohoto důvodu má za to, že má právní nárok na vydání územního rozhodnutí, kterým dojde k umístění stavebního záměru. Dále namítá, že tímto nezákonným postupem, kdy stavební úřad po 18 měsících od zahájení řízení vydal další nezákonné rozhodnutí, je opět závažným způsobem zkrácen na svých právech, a vzniká mu tím škoda značného rozsahu. Uvádí, že dle § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za škodu, kterou způsobily orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy v přenesené působnosti, a že dle § 5 tohoto zákona stát odpovídá za škodu, která byla způsobena mj. nezákonným rozhodnutím, které bylo vydáno ve správním řízení, a také nesprávným úředním postupem, za něhož je podle § 13 odst. 1 zákona považováno také porušení povinnosti vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Na náhradu škody má právo ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem škoda způsobena (§ 13 odst. 2 zákona). Uvádí, že mu tak byla způsobena škoda nejen v důsledku nezákonného rozhodnutí, ale i v důsledku nesprávného úředního postupu stavebního úřadu spočívajícího v extrémně délce vedeného řízení před orgánem prvního stupně. Dodává, že rozhodnutí s téměř totožným odůvodněním stavebnímu úřadu zabralo dalších 5 měsíců, přitom z odůvodnění pouze odstranil části týkající se výškové regulace a drobně upravil některé odstavce týkající se údajného

zhoršení dopravního zatížení, přičemž neobstarával žádné další nové důkazy a ani je v odůvodnění nehodnotil. Proto žádá, aby Odbor SR KÚOK závázal stavební úřad vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu s odkazem na § 6 odst. 1 správního řádu a v zákonných lhůtách uvedených v § 71 správního řádu.

Poté Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 10. 7. 2018 v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu seznámil ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Následně bylo Stavebním úřadem MMOI odvolání odesláno spolu s příslušným správním spisem a dne 10. 8. 2018 doručeno odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda bylo odvolání podáno osobou k tomu oprávněnou v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda bylo podáno účastníkem řízení. Okruh účastníků územního řízení se stanovuje dle ustanovení § 85 stavebního zákona. Postavení účastníka územního řízení náleží osobě, která je v řízení žadatelem. Společnost SPV red, s.r.o., IČ 03027457, se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín, jakožto osoba, která je v tomto řízení žadatelem, je účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a podané odvolání je tudíž odvoláním přípustným. Následně odvolací orgán zkoumal, zda bylo podané odvolání včasné, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí bylo odvolateli společnosti SPV red, s.r.o., respektive jejímu zástupci, doručeno prostřednictvím datové schránky dne 24. 5. 2018. Následující den počala běžet 15denní lhůta pro podání odvolání, jejíž poslední den připadl na pátek 8. 6. 2018. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 5. 6. 2018, tedy ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání bylo včasné a zákonná lhůta zůstala zachována.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

K podanému odvolání Odbor SR KÚOK přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Odbor SR KÚOK nejprve považuje za nezbytné uvést, že v odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. V tomto případě byla žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby a o změně využití území ve věci stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ na pozemcích v katastrálním území Řepčín podána dne 31. 8. 2016, tj. za účinnosti stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017. Podle přechodného ustanovení č. 10 zákona č. 225/2017 Sb., tedy stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018, správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Z uvedeného vyplývá, že Odbor SR KÚOK soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Přezkoumáním napadeného rozhodnutí a související spisové dokumentace pak odvolací orgán dospěl k názoru, že se Stavební úřad MMOI při vedení předmětného řízení a vydání rozhodnutí, kterým zamítl žádost o umístění stavby pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ a žádost o změnu využití území pro terénní úpravy v podobě protihlukového valu v rámci této stavby, dopustil pochybení, z důvodu kterých byl Odbor SR KÚOK nucen napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit prvoinstančnímu stavebnímu úřadu k novému projednání.

Zásadní pochybení napadeného rozhodnutí o zamítnutí žádosti, pro které bylo toto napadené rozhodnutí zrušeno, bylo zjištěno ve skutečnosti, že Stavební úřad MMOI v předmětném řízení a rozhodnutí opětovně ne zcela správně posoudil výše uvedený záměr zejména z hlediska jeho souladu s platnou územně plánovací dokumentací města Olomouce, kdy nyní žádost zamítl pouze z důvodu nepřiměřeného zvýšení dopravní zátěže vyvolané realizací záměru, přičemž své závěry prakticky žádným způsobem neodůvodnil, jak mu již bylo vytýkáno v rozhodnutí Odboru SR KÚOK pod Sp.zn. KÚOK/85310/2017/OSR/7515, č.j. KUOK 109313/2017, ze dne 21. 11. 2017.

Podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou zejména důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Dle názoru odvolacího orgánu však odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým byla I. výrokem zamítnuta žádost o umístění záměru pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ a v souvislosti s tím II. výrokem zamítnuta i žádost o změnu využití území pro terénní úpravy v podobě protihlukového valu v rámci této stavby, tyto zákonem předepsané požadavky v mnoha případech nesplňuje, zejména pokud jde o konkrétní podklady, z nichž stavební úřad vycházel, a rovněž úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Přičemž odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí, až na vyjmutí části týkající se výškové regulace a nepatrných změn v části textu týkajícího se dopravního zatížení předmětné lokality, je prakticky totožné s odůvodněním rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vydaného dne 16. 6. 2017, které Odbor SR KÚOK považoval za nedostačující, a tutíž nepřezkoumatelné a nezákonné.

V daném případě Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí opět nejprve popisuje předmětný záměr, výčet předložených podkladů, průběh vedeného řízení a příslušná ustanovení stavebního zákona a dále uvádí, že přezkoumal předloženou žádost o vydání územního rozhodnutí, posoudil všechny aspekty stavby dle ust. § 90 stavebního zákona, k čemuž zkonstatoval, že žadatel v územním řízení dostatečně neprokázal splnění všech stavebním zákonem požadovaných podmínek pro povolení umístění stavby, a proto žádost zamítl. Dále pak mj. uvádí, že posuzoval soulad navrhovaného stavebního záměru s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování, a je toho názoru, že v tomto směru zamýšlený stavební záměr nekoresponduje s limity funkčního využití pozemků a není tak v souladu s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování.

Dále stavební úřad uvádí, že dle územního plánu se předmětný záměr nachází na pozemcích, jež jsou součástí přestavbové plochy smíšené výrobní 16/059P se stanovenou specifickou výškou max. 13/13 m a v severní části areálu jsou součástí zastavitelné plochy smíšené výrobní 16/060Z se stanovenou maximální výškou 11/11 m. V obou plochách je struktura zástavby charakterizována jako areálový typ, zastavěnost je stanovena do 55%, minimální podíl zeleně je 15%. Rozhodování je podmíněno zpracováním územní studie. Podle podmínek se ve struktuře zástavby areálového typu zástavby objekty umísťují přednostně podél veřejných prostranství, stavební čára je vymezena podél ulice Řepčinská. V plochách smíšených výrobních jsou jako přípustné uvedeny stavby a zařízení pro výrobu bez rušivých účinků vně dané plochy a s důrazem na čisté inovační technologie, jejichž zásobování bude vedeno pouze plochami dopravní infrastruktury, stavby a zařízení pro administrativu a stavby a zařízení pro skladování související s výrobou. Dále, že ostatní stavby pro výrobu jsou v plochách smíšených výrobních podmíněně přípustné a lze je v území umístit za podmínky prokázání, že jejich řešení, včetně zajištění nároků statické dopravy, je v souladu s požadavky na ochranu hodnot území a jejich řešení a provoz nesníží kvalitu prostředí sousedních ploch, nebude mít negativní vliv na krajinný ráz, na veřejné zdraví z hlediska ovlivnění hlukových poměrů (včetně negativního vlivu vibrací) a kvality ovzduší, neohrozí pohodu bydlení sousedních ploch, neohrozí jejich hodnoty a nepřiměřeně nezvýší dopravní zátěž v obytném území. Pro dané území je evidována územní studie US-85 „Řepčín Kopaniny“, která v širších souvislostech prověřuje možnosti přestavby bývalého průmyslového areálu a stanoví podrobnější požadavky na jeho řešení, a mimo jiné obsahuje „Dopravně inženýrské posouzení“ a Posouzení akustické situace 04/09/2015“.

Stavební úřad MMOI se sice ve svém odůvodnění velice obsáhle, cca na 4 stranách, zabývá posouzením, zda navrhovaná stavba výrobní haly je stavbou bez rušivých účinků vně dané plochy, s důrazem na čisté inovační technologie, jejíž zásobování bude vedeno pouze plochami dopravní infrastruktury, a zda záměr splňuje kritéria podmíněné přípustnosti, tj. zda vlivem realizace záměru nedojde k nepřiměřenému zvýšení dopravní zátěže v obytném území, kdy vzhledem k celkovému rozsahu tohoto stavebního záměru na pozemcích o rozloze 6 ha, s nepřetržitým provozem, který je, podle názoru Stavebního úřadu MMOI, spojen s nárůstem dopravního zatížení, včetně četné kamionové dopravy, uzavřel, že tento záměr nelze podřadit pod výrobu bez rušivých účinků vně dané plochy, tj. že se nejedná o stavební záměr v dané funkční ploše přípustný, a také, že záměr nesplňuje ani požadavek kladený územním plánem na stavby podmíněně přípustné, kdy nepřiměřeně zvyšuje dopravní zátěž v obytném prostředí, avšak Odbor SR KÚOK toto posouzení opět nepovažuje za zcela správné a dostatečné, a v žádném případě nelze konstatovat, že tímto se Stavební úřad MMOI

v daném řízení dle jeho názoru nepřiměřeným zvýšením dopravní zátěže vyvolaným realizací záměru řádně zabýval a odůvodnil (viz níže).

Stavební úřad MMOI mimo jiné uvedl, že po posouzení všech předložených podkladů ve vzájemných souvislostech dojde podle stavebního úřadu realizací navrhovaného stavebního záměru k navýšení intenzity dopravní zátěže, jak na úrovni osobní, tak i na úrovni nákladní dopravy. Přičemž za skutečnost, že ve spojení s nově navrhovaným stavebním záměrem dojde k výraznému nárůstu dopravy, považuje stavební úřad bilanci statické dopravy, kdy je v areálu navrženo 125 stání a 23 garážových stání pro osobní vozidla, tj. celkem 148 parkovacích míst pro osobní vozidla, a pro nákladní vozidla 8 parkovacích stání, a kdy oponuje tím, že při současném využití průmyslového areálu není v areálu povoleno žádné parkoviště pro osobní automobily. Dle názoru stavebního úřadu je nepochybné, že při plném využití kapacity parkovacích míst dojde až k několikanásobnému nárůstu přinejmenším osobní dopravy v lokalitě. Pokud jde o kamionovou dopravu, Stavební úřad MMOI uvádí, že bude vedena po stávajících pozemních komunikacích, po ulicích Pražská, Erenburgova, Na Trati, Svatoplukova, Řepčinská, nebo také po silnicích I/35, II/365 a ulicích Křelovská, Řepčinská. Osobní doprava také po ulicích Tomkova, Na Šibeníku a silnici III/4463. Dále, že veškeré dopravní napojení navrhovaného areálu je tedy vedeno přes obytnou zástavbu, kterou tvoří rodinné domy, bytové domy a základní a mateřská škola, a že jeden ze sjezdů je navržen přímo v bezprostřední blízkosti rodinných domů, a to sjezd z ulice Křelovská (pozn. Odboru SR KÚOK: jedná se o stávající vjezd do areálu, který bude využíván, jak vyplývá z dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby, pouze pro vozidla integrovaného záchranného systému). Dále se stavební úřad odkazuje na dopravně inženýrské posouzení, které je přílohou žádosti, a dle kterého záměr vygeneruje 320 vjezdů a 320 výjezdů, z toho 240 vjezdů a 240 výjezdů osobními automobily a 80 vjezdů a 80 výjezdů nákladními automobily. Dále stavební úřad uvádí, že byť mu není zřejmé, z čeho takovou četnost dopravy žadatel dovozuje, nelze tvrdit, že navrhovaný stavební záměr nebude mít žádný dopravní dopad do obytného území sousedních ploch, a podle názoru stavebního úřadu se jedná již o takovou intenzitu navýšení, která bude mít negativní dopad do území. Podle stavebního úřadu je nutno odlišovat situaci, kdy je doprava vedena průmyslovou částí města, od situace, kdy je vedena obytnou částí města, kde nároky na kvalitu prostředí jsou zcela odlišné, a je tedy nezbytné, aby úroveň produkovaných činností v okolí byla pokud možno na co nejnižší úrovni, a hlavně, aby nedocházelo ke zhoršování stávající situace, přičemž je všeobecně známo, že doprava, zejména pak nákladní doprava, je spojena s výrazným nárůstem imisí, jako je hluk ořesy, prach, zápach, emise plynů, atd.

Odbor SR KÚOK se se Stavebním úřadem MMOI shoduje v tom, že je nutno odlišovat situaci, kdy je doprava vedena průmyslovou částí města, od situace, kdy je vedena obytnou částí města, kde nároky na kvalitu prostředí jsou zcela odlišné, a je tedy nezbytné, aby úroveň produkovaných činností v okolí byla pokud možno na co nejnižší úrovni, a hlavně, aby nedocházelo ke zhoršování stávající situace. Nicméně dle názoru Odboru SR KÚOK v řízení nebylo dostatečně a odůvodněně prokázáno, že by záměr na své okolí skutečně vyvolal takové negativní účinky způsobené, jak stavební úřad uvádí, nepřiměřeným navýšením dopravní zátěže v obytném území, které by mohly být důsledkem zhoršení kvality prostředí vymykající se poměrům v daném území. Tvrzenou nepřiměřenost dopravní zátěže záměru musí stavební úřad v řízení řádně posoudit a svá tvrzení podložit konkrétními důkazy a podklady, a poté řádně odůvodnit včetně úvah, kterými se řídil při hodnocení důkazů a podkladů, což však Stavební úřad MMOI neučinil, kdy veškeré své závěry učinil bez jakéhokoliv konkrétního posouzení

či odůvodnění, kdy uvedená tvrzení ani nemají žádnou oporu ve správním spisu.

Jako další skutečnost, že provoz navrhovaného záměru v areálu je spojen s nárůstem hluku z dopravy, stavební úřad považuje i to, že podle žádosti v noční době od 22:00 do 6:00 hod bude na východní straně areálu zakázán provoz nákladní dopravy s tím, že tento zákaz bude ukotven v provozním řádu areálu pod hrozbou sankcí v případě nedodržení zákazu, přičemž toto stavební úřad považuje za nedostatečné, protože se jedná o nevymahatelný závazek. Přitom, jak Odbor SR KÚOK zjistil z předloženého správního spisu, uvedený zákaz plyne ze závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, které je závazné jak pro stavebníka, tak pro stavební úřad. Nelze tak souhlasit se stavebním úřadem, že toto opatření nelze akceptovat jako dostatečné, a že z hlediska veřejného práva se jedná o závazek zcela nevymahatelný. Uvedenou skutečnost také nelze považovat za důvod pro zamítnutí žádosti.

Dále Stavební úřad MMOI uvádí, že z dopravně inženýrského posouzení také plyne skutečnost, že navrhovaným záměrem dojde ke zhoršení úrovně kvality dopravy, kdy na ulici Na Šibeníku a na ulici Řepčinská v odpolední špičce dojde ke snížení úrovně o jeden stupeň, na ulici Na Šibeníku dokonce ze stupně D na stupeň E, což je stupeň nevyhovující, a že za situace, kdy celková současná úroveň kvality dopravy křižovatky Erenburgova, Tomkova, Na Šibeníku a Na Trati, je na stupni E, tj. stav nestabilní, nelze zhoršení dopravy přehlížet. Přičemž, jak Odbor SR KÚOK z předloženého dopravně inženýrského posouzení zjistil, po realizaci navrhovaného záměru úroveň kvality dopravy této křižovatky i nadále zůstává zachována na stupni E, přičemž tato úroveň kvality dopravy je považována za běžně dosahovanou úroveň kvality dopravy v městském prostředí, která podle dopravně inženýrského posouzení nepředstavuje zásadní omezení pro dopravu v pohybu v dané lokalitě. Přesto Stavební úřad MMOI považuje nárůst dopravní zátěže v obytném území za neúměrný a nepřijatelný.

Dále mj. uvádí, že dle dokumentace žadatel počítá s nepřetržitým provozem, že je navrženo celkem 148 parkovacích míst a lze tak očekávat 148 příjezdů a 148 odjezdů na každou směnu, tedy 888 příjezdů a odjezdů osobních aut denně, a jestliže převážná část i osobní dopravy probíhá na trase Na Trati, Svatoplukova a Řepčinská, je nutno počítat s nárůstem intenzity dopravy i v křižovatce Erenburgova, Tomkova, Na Trati a Na Šibeníku, který může v době dopravní špičky v krajním případě činit i 296 průjezdů. Jestliže podle dopravního průzkumu projede např. ulicí Na Trati 225 osobních aut v ranní špičku (7:00-8:00) a 201 aut v odpolední špičku (14:00-16:00), není možné nárůst průjezdů o 296 aut považovat za zanedbatelný, bez vlivu na okolní zástavbu. A dále také, že v tomto konkrétním případě dospěl k názoru, že zvýšení dopravní zátěže vyvolané navrhovaným stavebním záměrem je již nepřiměřené, byť třeba vyhovuje posuzovaným normovým hodnotám a nepřekračuje zákonné limity. Jestliže při úrovni dopravy na stupni E již malé změny zatížení vyvolají nárůst ztrát a začnou se tvořit fronty, které se při existujícím zatížení již nesnižují, je takové zhoršení dopravní zátěže obytného území již nepřiměřené a nepřijatelné, a s ohledem na specifika dotčené obytné zástavby a s přihlédnutím k časovému rozsahu emisí hluku v dalšími formami souběžných imisí (zvýšená prašnost, vibrace a otřesy, emise z výfukových plynů), je nárůst dopravní zátěže v obytném území neúměrný. Přitom ze závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, které je pro rozhodování stavebního úřadu podkladem závazným, jak již bylo uvedeno, vyplývá, že hluk z vlastní dopravy vyvolané záměrem nevyvolá změnu hlukové situace v lokalitě, čímž se však stavební úřad ve svém rozhodnutí vůbec nezabýval.

Dále uvádí, že povinností stavebního úřadu je hodnotit zcela komplexním způsobem

veškeré parametry stavebního záměru relevantní z hlediska užívání okolních staveb a zachování hodnoty území, přičemž se však ve svém rozhodnutí nezabýval ničím jiným, než pouze intenzitou dopravy a s ní spojenými imisemi, přičemž své závěry opětovně učinil pouze na základě svých domněnek a ničím nepodložených propočtů intenzity dopravy, kdy jím uváděné skutečnosti nemají žádnou oporu ve správním spisu, a Odbor SR KÚOK je, stejně jako výše uvedená nepodložená tvrzení, považuje za zcela nedostatečné a tudíž nepřezkoumatelné. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že v tomto rozhodnutí se Stavební úřad MMOI vůbec nezabýval evidovanou územní studií US-85 „Řepčín Kopaniny“, jejímž pořízením bylo podmíněno umísťování staveb v daném území, a jejímž úkolem je prověřit v širších souvislostech možnosti přestavby ploch v území a stanovit pro jeho řešení podrobnější požadavky, kdy v rozhodnutí jen zmínil její existenci, a opět nelze konstatovat, že Stavební úřad MMOI se v daném územním řízení posouzením navrhovaného záměru řádně zabýval a své závěry odůvodnil.

Odbor SR KÚOK dále považuje za nezbytné uvést, že nepovažuje za správné zvýšení intenzity dopravy dovozovat na základě bilance statické dopravy, tj. počtu parkovacích míst, která jsou v rámci záměru navržena, při současném tvrzení, že v současnosti není v tomto areálu povoleno žádné parkoviště pro osobní automobily. Stavební úřad MMOI také ne zcela správným způsobem vyhodnotil počty příjezdů a výjezdů z daného areálu, kdy tvrdí, že žadatel počítá s nepřetržitým provozem, že je navrženo celkem 148 parkovacích míst a lze tak očekávat 148 příjezdů a 148 odjezdů na každou směnu, tedy 888 příjezdů a odjezdů osobních aut denně, a také, že nárůst intenzity dopravy může v době dopravní špičky v krajním případě činit i 296 průjezdů.

V daném případě se jedná o umístění stavby výrobní haly v areálu, který je stávajícím průmyslovým areálem, tzn., že průmyslová výroba včetně dopravy s ní spojené, kdy každá výrobní činnost je vždy spojena i s dopravou nejen uvnitř, ale i vně areálu, se tu může provozovat již nyní. Přičemž je zcela bezpředmětné, zda a v jaké intenzitě je tento areál využíván, protože pro posouzení je podstatné, k čemu je v současné době dané území určeno, tj. že v tomto areálu se může výrobní činnost uskutečňovat. Nejen, že nelze intenzitu dopravy dovozovat na základě počtu navrhovaných parkovacích míst, a to ještě navíc s tím, že v současnosti v tomto areálu nejsou parkovací místa povolena, ale zejména nelze brát při posuzování dopravy vně areálu v úvahu současný stav intenzity dopravy jako nulový. Přičemž, jak vyplývá z předloženého správního spisu a také z předchozího rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, areál je v současné době stále využíván, tudíž již v současnosti také produkuje určitou intenzitu dopravy.

Jak vyplývá z dokumentace pro umístění stavby, navrhovaná stavba výrobní haly bude sloužit pro výrobu v třisměnném provozu, kdy zaměstnanci se budou na jednotlivých směnách pravidelně střídát. Pro jejich dopravu do zaměstnání je předpokládáno nejen dojíždění osobními automobily, ale také prostřednictvím městské hromadné dopravy, kdy bezprostředně vedle areálu se nachází zastávka MHD. Odbor SR KÚOK považuje za důležité dále upozornit, že zaměstnanci dvou po sobě navazujících směn (např. ranní a odpolední) na tyto nepojedou do či z areálu ve stejnou dobu. Nejprve do areálu přijedou ti zaměstnanci, kteří budou nastupovat na směnu odpolední začínající ve 14:00 hod., tj. musí přijet před 14:00 hod., převléknout se a dojít na pracoviště, aby pokračovali v práci těch, kteří pracovali ve směně ranní. Zaměstnanci z ranní směny, která ve 14:00 hod. končí, následně odchází z pracoviště a nachystají se na cestu ze zaměstnání (osprchují se a převléknou), a teprve poté odjíždějí z areálu, což bude až po 14:00 hod. Z uvedeného je zřejmé, že nelze souhlasit s tvrzením Stavebního úřadu MMOI, že nárůst intenzity dopravy v době dopravní špičky může činit i 296 průjezdů, tj. 148 příjezdů na směnu + 148 odjezdů ze směny, z čehož lze dovodit, že stavební

úřad počítá s příjezdem 148 zaměstnanců na směnu a odjezdem 148 zaměstnanců ze směny ve stejnou dobu, a navíc podle počtu parkovacích míst, což není, jak bylo již výše uvedeno, zcela správné a ani možné. A také je počet parkovacích míst navržen tak, aby zaměstnanci přijíždějící na následující směnu měli možnost zaparkovat, zatímco jsou na parkovišti stále ještě vozidla zaměstnanců z předchozí změny, kdy je současně počítáno s příjezdem zaměstnanců městskou hromadnou dopravou.

Všechna tato zjištění pak ve svém souhrnu znamenají, že odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým byla I. výrokem zamítnuta žádost o umístění záměru pod názvem „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ a II. výrokem zamítnuta i žádost o změnu využití území pro terénní úpravy v podobě protihlukového valu v rámci této stavby, nesplňují požadavky stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu (zejména pokud jde o konkrétní podklady, z nichž Stavební úřad MMOI vycházel, a rovněž úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů), jak již bylo stavebnímu úřadu vytýkáno v rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 21. 11. 2017 pod č.j. KUOK 109313/2017, což v konečném důsledku způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a takto i jeho nezákonnost. Tato skutečnost je pak důvodem pro zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání Stavebnímu úřadu MMOI. V této souvislosti odvolací orgán poznamenává, že při nedostatečném odůvodnění rozhodnutí vznikají pochybnosti o tom, zda správní orgán řádně zjistil skutečný stav věci dle ust. § 3 správního řádu.

K podanému odvolání odvolatele Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Námítkami týkajícími se postupu stavebního úřadu při posouzení předmětné stavby „Revitalizace průmyslového areálu v Řepčíně“ se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, a také v rozhodnutí č.j. KUOK 109313/2017, ze dne 21. 11. 2017, jen pro doplnění uvádí, že se jedná o nedostatky vydaného rozhodnutí a celého vedeného řízení, kdy Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu s platnými předpisy. Takovéto odůvodnění musí nejprve dostatečně provést stavební úřad ve svém rozhodnutí. Protože to však Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí řádně neučinil, nemůže se k tomu odvolací orgán vyjádřit.

Odbor SR KÚOK se také ztotožnil s názorem odvolatele, že stavební úřad rozhodnutí odůvodnil svými nijak nepodloženými názory a domněnkami, které nemají oporu ve správním spise, a neodstranil tak v napadeném rozhodnutí vady a nedostatky, které mu byly Odborem SR KÚOK vytýkány v rozhodnutí č.j. KUOK 109313/2017, ze dne 21. 11. 2017, přičemž odůvodnění napadeného rozhodnutí, až na vyjmutý odstavec týkající se výškové regulace a nepatrné změny v části textu týkajícího se nadměrného dopravního zatížení předmětné lokality, je téměř shodné s odůvodněním rozhodnutí předchozího, přičemž toto odůvodnění Odbor SR KÚOK považoval za nedostačující, nepřezkoumatelné a nezákonné.

K namítané nečinnosti stavebního úřadu, kdy namítá, že toto totožné rozhodnutí trvalo stavebnímu úřadu 5 měsíců, přitom stavební úřad z odůvodnění pouze odstranil části týkající se výškové regulace a drobně upravil některé odstavce týkající se údajného zhoršení dopravního zatížení, přičemž neobstarával žádné další nové důkazy, ani je v odůvodnění nehodnotil, Odbor SR KÚOK uvádí, že v souladu s ust. § 87 odst. 4 stavebního zákona stavební úřad v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených žadatelem, rozhodne bez zbytečného odkladu, nejdéle však do 60 dnů ode dne zahájení územního řízení, a ve zvlášť složitých případech, zejména při postupu podle odstavce 2, rozhodne nejdéle do 90 dnů. Rozhodnutí Odboru SR KÚOK, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Stavebního úřadu

MMOI a věc mu byla vrácena k novému projednání, nabylo právní moci dne 6. 12. 2017. Lhůta pro vydání rozhodnutí začala stavebnímu úřadu běžet dnem, kdy mu byl vrácen správní spis ve věci, tj. 13. 12. 2017. Připustíme-li, že se v tomto případě se jedná o složitý případ, kdy všechny úkony v řízení jsou oznamovány veřejnou vyhláškou, je lhůta pro vydání rozhodnutí 90 dnů. Tato stavebnímu úřadu uplynula dnem 13. 3. 2018, to znamená, že rozhodnutí ve věci mělo být do 13. 3. 2018 vydáno. V daném případě Stavební úřad MMOI oznámil účastníkům řízení pokračování řízení opatřením ze dne 3. 1. 2018, toto bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dne 19. 1. 2018, lhůta 15 dnů na vyjádření účastníkům řízení uplynula dne 5. 2. 2018. Následně Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 12. 2. 2018 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil podklady pro rozhodnutí, a že se s nimi mohou seznámit. Toto opatření bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dne 2. 3. 2018 a lhůta 7 dnů na seznámení účastníkům řízení uplynula dne 9. 3. 2018, přičemž této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Stavební úřad tak mohl přistoupit k vydání rozhodnutí, což však učinil až za více jak dva měsíce, a to vyhotovením rozhodnutí dne 16. 5. 2018. Lze tak přisvědčit názoru odvolatele, že Stavební úřad MMOI byl v řízení nečinný. Tato skutečnost nicméně nemá žádný vliv na posuzování zákonnosti rozhodnutí.

K námitkám týkajícím se způsobené škody v důsledku nezákonného rozhodnutí a také v důsledku nesprávného úředního postupu stavebního úřadu spočívajícího v extrémní délce vedeného řízení před orgánem prvního stupně ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), Odbor SR KÚOK uvádí, že není příslušný k posuzování a rozhodování o způsobených škodách způsobených žadateli při výkonu státní správy v přenesené působnosti. V případě, že odvolatel trvá na tom, že mu byla nesprávným úředním postupem, jak uvádí v odvolání, způsobena škoda, musí svůj požadavek na náhradu způsobené škody uplatnit u Ministerstva pro místní rozvoj, které je příslušné tento požadavek posoudit.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 16. 5. 2018 pod Sp.zn.: S-SMOL/190683/2016/OS, č.j. SMOL/104975/2018/OS/US/Sem bylo vydáno v rozporu se správním řádem, stavebním zákonem a předpisy souvisejícími a proto muselo být zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat. Rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

Účastníci územního řízení, uvedení v ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona, kterým se doručuje do vlastních rukou:

1. Havel & Partners, advokátní kancelář se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město (zastupující společnost SPV red, s.r.o., se sídlem Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8 - Karlín)
2. Statutární město Olomouc, zastoupené Magistrátem města Olomouce, Odborem koncepce a rozvoje, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Ostatním účastníkům územního řízení, uvedeným v ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona, popřípadě jejich zplnomocněným zástupcům, a také osobám, jejichž pobyt není znám a osobám, které nejsou známy, a které jsou účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona, se toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou, podle ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona, ve vazbě na ustanovení § 87 odst. 1 a odst. 3 stavebního zákona a ustanovení § 25 odst. 1 a § 144 správního řádu. Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce Magistrátu města Olomouce.

Rozhodnutí se v souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <http://www.kr-olomoucky.cz>, a dále na elektronické úřední desce na webových stránkách statutárního města Olomouce <http://www.olomouc.eu>.

Účastníci územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, kterým se dle ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

3. Olomoucký kraj, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc 9
4. Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, Lipenská 753/120, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
5. Statutární město Olomouc, Horní nám. č.p. 583, 779 00 Olomouc, zastoupené odborem majetkoprávním a odborem správy městských komunikací a MHD, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
6. Správa železniční dopravní cesty, státní org., Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1
7. MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 1059/41, Hodolany, 779 00 Olomouc
8. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, Děčín IV - Podmokly, 405 02 Děčín 4
9. GridServices, s.r.o., Plynářská 499/1, Brno-střed, Zábrdovice, 602 00 Brno 2
10. Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3
11. T-Mobile Czech Republic, a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
12. ČD-Telematika, a.s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3
13. Technické služby města Olomouce, a.s. Zamenhofova 783/34, 779 00 Olomouc

Účastníci územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, kterým se dle ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům parc. č. st. 216, st. 215, st. 217, st. 218, st. 219, st. 214, st. 213/1, st. 225, st. 285, st. 221, st. 222, st. 301, st. 132/39, st. 132/40, st. 132/79, st. 132/41, st. 132/80, st. 195, st. 92, st. 1/1, st. 1/2, st. 2, st. 3, st. 4, st. 5/1, st. 5/2, st. 8, st. 9, st. 7/1, st. 7/2, st. 132/35, st. 269, st. 147, st. 146, st. 144, st. 135, st. 137, st. 145/1, parc. č. 936/7, 1026/1, 933/4, 933/12, 461/6, 461/14, 461/4, 933/15, 933/1, 461/3, 462/7, 462/2, 1002/9, 1002/10, 1002/11, 1002/12, 1002/13, 1002/14, 394/1, 460/8, 1041/6 v kat. území Řepčín a stavbám na nich a ti, kteří mají jiné věcné právo k těmto pozemkům a stavbám na nich.

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

1. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)
2. Statutární město Olomouc, Horní nám. č.p. 583 - radnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
3. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, Oddělení územně správní, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
4. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Oddělení odpadového hospodářství a péče o prostředí, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
5. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Oddělení ochrany ovzduší, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
6. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Oddělení péče o krajinu a zemědělství, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
7. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Oddělení vodního hospodářství, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
8. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, Oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
9. Magistrát města Olomouce, Odbor ochrany, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc
10. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc 9
11. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc 9
12. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Olomouc, Schweitzerova 524/91, 772 11 Olomouc - Povel
13. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Wolkerova 74/6, 779 11 Olomouc - Nová Ulice
14. Drážní úřad, sekce stavební, územní odbor Olomouc, Nerudova 773/1, 779 00 Olomouc 9
15. Ministerstvo obrany, sekce ekonomická a majetková, Odbor ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury, Svatoplukova 2687/84, 615 00 Brno - Židenice
16. Spis KÚOK/86905/2018/OSR/7515
330 - V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis